

АКТУАЛЬНІ ВИКЛИКИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

Белоброва А.О., Кармінська-Белоброва М.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сутність актуальності тематики полягає в тому, що ХХІ століття ознаменоване глобальними перетвореннями під впливом цифрових технологій, інтенсивного поширення знань, новітніх форм конкуренції, а також підвищеної уваги до людського фактору в організаційних процесах. Менеджмент не лишається осторонь цих змін. Сьогодні триває активний пошук найбільш ефективних моделей і управлінських підходів, які б сприяли прибутковості компаній, враховуючи доступні ресурси – людські, фінансові та матеріальні – у контексті внутрішньої структури підприємства.

Сучасний розвиток управлінських практик вимагає від фахівців нових знань, навичок і особистісних якостей. Це означає, що на ринку праці зростає потреба в управлінцях високого професійного рівня, здатних до критичного мислення, стратегічного планування та гнучкого реагування на виклики часу.

Менеджмент сьогодні сприймається як цілісна система, яка повинна забезпечувати адаптивність бізнесу до стрімких змін у зовнішньому середовищі, максимально орієнтуючись на запити та очікування споживачів.

Відмінною рисою нинішньої епохи є посилення гуманістичних орієнтирів у суспільстві. У сфері управління це відображається у впровадженні концепцій, за якими не працівник служить виробництву, а виробничі процеси мають слугувати підвищенню добробуту людини.

Поступово фокус менеджменту зміщується від технічних параметрів до аналізу поведінкових чинників, які дедалі більше впливають на ефективність управління. Таким чином, класичні підходи до менеджменту доповнюються психологічними та соціальними аспектами людської взаємодії [1].

Актуальними напрямками трансформації менеджменту є: глобалізація управлінських практик; поєднання інтересів бізнесу, соціуму та окремої особистості; впровадження гуманістичних підходів до управління; розвиток технократичної складової управлінської діяльності.

У підсумку, стратегічне вдосконалення системи управління слід розглядати як інструмент масштабної модернізації, спрямований на розвиток ефективної системи менеджменту в межах підприємства та його підрозділів. Це необхідно для досягнення якісних управлінських рішень у межах раціонального й системного підходу до господарської діяльності.

Література:

1. Шматько Н. Структура та складові механізму організаційного розвитку підприємства//Actual Problems in Economics//Kiev., Изд. 211, (2019): 64-71. Режим доступу: <https://www.proquest.com/scholarly-journals/структура-та-складові-механізму-організаційного/docview/2405904704/se-2>